

สมอพิเภก

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Terminalia bellirica* (Gaertn.) Roxb.

ชื่อสามัญ Beleric myrobalan

ชื่อพื้นเมือง สมอพิเภก, สมอแห่น (นครราชสีมา, ภาคกลาง); ชิบะตุ้ (กะเหรี่ยง – เชียงใหม่); ลัน (เชียงใหม่); สะถู่ (กะเหรี่ยง – แม่ฮ่องสอน); แहन, แहनขาว, แहनตัน (ภาคเหนือ)

ชื่อวงศ์ COMBRETACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น สมอพิเภกเป็นไม้ต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ผลัดใบ สูง 20 – 35 เมตร เปลือกต้นสีน้ำตาลเทา แตกเป็นสะเก็ดบางๆ เปลือกชั้นในสีเหลือง ลำต้นเปลาตรง โคนต้นใหญ่มีพูพอน

ใบ ใบเดี่ยว เรียงเวียนสลับเป็นกลุ่มที่ปลายกิ่ง รูปไข่กลับหรือรูปรี ใบอ่อนสีแดง ใบแก่สีเขียว ผิวใบเรียบ ก้านใบเรียวเล็ก

ดอก ดอกเป็นดอกช่อ ตามซอกใบใกล้ปลายกิ่ง ขนาดเล็ก สีเหลือง ช่อดอกห้อยลง ออกดอกเดือนเมษายน – มิถุนายน

ผล ผลกลม แข็ง มีสัน 5 สัน ผิวปกคลุมด้วยขนสีน้ำตาลเข้ม ออกเป็นช่อขนาดใหญ่ ออกผลเดือนสิงหาคม – ตุลาคม

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้ง ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ตลอดปี

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ใบอ่อน ยอดอ่อนรับประทานเป็นผักสดกับน้ำพริก และอาหารจำพวก ลาบ ก้อย และขนมจีนน้ำยา ผลดิบและผลสุกรับประทานได้

รส ใบและผล รสฝาดมัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด